

Missatge de Cap d'Any del president de la Generalitat, Quim Torra

Barcelona, 30 de desembre de 2018

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

Aprofito aquestes dates assenyalades de recolliment familiar, de celebració i de festa per adreçar-vos unes paraules com a president de la Generalitat.

Nadal, Sant Esteve, Cap d'Any, Reis... amb la seva alegria, la seva llum i la seva joia, ens conviden també a pensar en aquells que pateixen per moltes raons diferents. Per una malaltia, per la pèrdua d'algu estimat, o per les privacions i la pobresa.

O per les guerres i els conflictes, que segueixen vides i esborren la pau, que és el bé més preuat de la humanitat. I també per la devastació i la mort causada per grans catàstrofes naturals, com darrerament n'hem tingut exemples clars.

Aquests dies també tenim ben presents aquells que pateixen la injustícia, que són empresonats per defensar mandats democràtics del seu poble, o que s'han hagut d'exiliar, lluny de casa, i que no poden passar les festes amb les seves famílies i amics.

El seu exili i la seva presó, són el nostre exili i la nostra presó; la seva llibertat serà la nostra llibertat.

L'any que ara s'acaba ens ha deixat una situació política gravíssima, però també una lluita constant per a mantenir l'esperança i l'autoconfiança.

Però, com va dir el senador Robert Kennedy, de qui enguany s'ha commemorat el 50è aniversari del seu assassinat: "Cada cop que un home lluita per un ideal, o actua per ajudar-ne un altre o es rebel·la davant de la injustícia, genera una petita ona d'esperança i, milions d'aquestes ones, creuant-se entre si, sumant intensitat, formen un moviment capaç de fer caure els murs més poderosos de resistència i d'opressió".

I encara, en una altra ocasió, va apuntar: "Només aquells que s'atreveixen a arriscar molt poden aconseguir molt."

L'any que aviat començarà ha de servir, precisament, per a realitzar el mandat democràtic de llibertat, per revoltar-se davant de la injustícia i per fer caure els murs de l'opressió.

I ha de ser així perquè és allò que demana la gran majoria de la societat catalana, el seu 80%, que ha estat capaç de teixir grans consensos socials: 1r, que som i ens sentim republicans;

2n, que no acceptem la repressió penal per a resoldre qüestions polítiques i democràtiques; i
3r, que volem exercir el nostre dret a l'autodeterminació.

En conseqüència, aquesta serà la meva principal preocupació i la del meu Govern per a l'any vinent: garantir una Catalunya justa amb els seus ciutadans, generadora d'igualtat i de progrés per als seus fills, i que esdevingui un espai de cultura i talent en la diversitat d'expressions i creences. Una Catalunya, doncs, determinada en la llibertat.

És per això que no deixarem d'insistir en el diàleg, la negociació i la necessària mediació internacional. Cal que l'Estat tingui voluntat d'encarar un diàleg creïble, sincer i valent per a una solució democràtica i política.

És per això que vull demanar-vos que compartiu amb mi alguns propòsits per aquest any 2019. Ens hem d'exigir de ser més forts en la unitat.

Davant les envestides que ens fan recular molts anys en la consolidació democràtica, cal que els demòcrates ens presentem units i solidaris en defensa d'un bé comú com són els drets civils, socials i polítics de tothom.

Especialment, hem de vetllar per aïllar i denunciar l'extrema dreta i el feixisme que cova l'ou de la serp com fan totes les democràcies europees.

Aviat començarà un judici que ha de ser l'altaveu més potent d'unes persones que, en alguns casos, fa més d'un any que viuen empresonades preventivament i, en uns altres, viuen sota l'amenaça constant d'una repressió inacceptable.

La societat catalana en el seu conjunt, aquell 80% que ens fa forts i imparables, ho ha manifestat un cop i un altre: són innocents, van complir amb el que els demanàvem i cal que tornin a casa.

Tot aquest any hem dedicat molt temps i molts esforços a protestar als quatre vents contra el fet que, en ple segle XXI, a Catalunya, al cor d'Europa, hi hagi exiliats i presos polítics. I hi continuarem esmerçant tots els que facin falta.

Però, tanmateix, ara us proposo també que redoblem temps i esforç a prendre de nou la iniciativa perquè sabem que tan sols la llibertat col·lectiva serà la font de la seva llibertat personal.

Ja ho deia l'estimat Josep Pallach: "Cap ciutadà no és lliure si el seu poble no n'és."

Avui, ara, sabem que la lluita pels drets civils va lligada a la lluita pels drets socials de tots; i que la defensa dels drets humans personals és indestriable de la defensa del dret a l'autodeterminació dels pobles.

Fem d'aquest anhel i d'aquesta defensa una oportunitat. Deixem enrere les desconfiances, les diferències que ens puguin separar. Que la generositat torni a ser el vehicle de la nostra expressió col·lectiva.

Fem-nos aquests propòsits com a poble, cadascú de nosaltres, i no deixem passar cap ocasió per ajudar les persones que tenim al voltant. La generositat és el ciment que ens fa imbatibles.

L'any 2019 serà un any de desafiaments majúsculs, però també serà un any per posar a prova la confiança, la solidaritat i la fraternitat que ens tenim a nosaltres mateixos.

Tanquem un any amb bones dades econòmiques. 20 trimestres continuats de creixement del PIB; més de 60 mesos de disminució interanual de l'atur, que situen Catalunya a prop d'una barrera que semblava impossible d'assolir com és arribar al 10% de desocupació; i també s'han registrat més exportacions que mai.

N'estem satisfets, però encara hi ha molt camí per recórrer i ens hem d'exigir continuar avançant en repartir millor la riquesa i en vetllar pels que més ho necessiten.

Proposem-nos construir un país millor, que no exclou ningú, que faci del dret a l'habitatge, a l'educació, a la salut, al treball, a la igualtat d'oportunitats, a la sostenibilitat i al medi ambient, la raó de ser de cada decisió política.

El motor de canvi republicà de la nostra societat són els drets socials de tots. Recuperem el debat de país, de poble constituent, que faci de tots els que vivim al nostre país protagonistes del demà.

En aquest sentit, us anuncio que en el primer Consell Executiu de l'any es posarà en marxa la tramitació legislativa que haurà de donar efectivitat a les lleis socials suspeses pel Tribunal Constitucional.

Aspirem a una República de tothom, on la tolerància i el respecte per les idees siguin la base d'una democràcia radical; on el diàleg sigui sempre benvingut i la ciutadania pugui expressar-se lliurement i críticament.

Que l'any 2019 ens faci renéixer l'esperança. Tinc l'absoluta confiança que el poble de Catalunya sabrà encarar un any que serà decisiu per a tothom.

Perquè sabem com fer-ho, no em cansaré d'insistir: amb la determinació del primer d'octubre i la força col·lectiva de dignitat del 3 d'octubre. Acompanyats de les banderes que sempre, sempre, ens han representat al món: Democràcia, Justícia i No Violència.

Tenim un país per construir tots junts on hi cabem tots. Regalem-nos la gran oportunitat de fer-ho possible. I posem les persones al centre de cada decisió que prenguem.

Que cada dia sigui un dia guanyat i no pas un dia perdut.

Els catalans serem allò que vulguem ser. Però el futur l'hem de construir des d'avui. Estiguem preparats per l'any de la llibertat, que ja s'acosta.

Benvolgudes i benvolguts compatriotes, us desitjo a vosaltres i a les vostres famílies un Bon Any 2019.